

פה:

תורה אור

1 ויאמרו ה' על עֲזָבָם אֶת
חֲרוֹתֵי אִשָּׁר נִתְּנִי
לפניהם וְלֹא שָׁמְעוּ
בְּקוֹלִי וְלֹא הִלְבֵּנוּ בָּהֶם:
יִימִיּוֹ ה' ט יב
2 כָּלֹכ נִבְּחָה תִּהְיֶה חֲכָמָה
וּבְכָרֵב כְּסִילִים תִּהְיֶה:
מִשְׁלִי יֵד לֹג
3 קֶטֶן וְגִדּוֹל שֵׁם הוּא
וְעֶבֶד חֲפָזִי מֵאֲרִיזָה:
אֵיכָב 2 יט

מוסף רשמי

[illegible]

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

מסורת הש"ס

(א) כחוצות קנה: (ב) וער
פרש"י פנהדרין לו. ד"ה
ענה וכו' דלחזו של ר"י כו'
על שם יפוחי: (ג) [ער פוס'
לקמן פו. ד"ה ויחפשי:]
(ד) [ער פוס' לקמן פו. ד"ה
אחריהו:] (ה) חפנית דה.
כה: (ו) [אולי צ"ל בחר בנו
מכל העמים וער מסכת
סוסיפס פ"ד הלכה ט:]
(ז) [שמות כ: ט] [עירובין
כג:.] (ח) [אולי קמח:].
(י) [ער רש"י].

הגהות הב"ח

(א) גם' בר פורמקי חיי לי
ההוא: (ב) שם מותיב ליה
גרבתא כל"ל ואזי ב'
נמחק: (ג) רש"י ד"ה שלא
ברט כו' ברמא אשר בחר
בנו ונתן לנו את תורתו

לעזי רש"י

אישטנצילוי'ש
[אישטנצילוי'ש].
ניצוצות.
מוליו'ר [מוליו'ר].
להרטיב, להשרות.

בשהיו שוסקין בתורה לא היו מזכירין
של דברי מורה וכו' דלמ' מזכיר גילא
ב כסילים משפחה כסילים: איספרא
משמע קול: כסילן מערעא דרנן.
שלא יסלנו כהנים לעצור עליהן
ולהאריך שלא תאריך תקלה על ידי
צריקים: אינעלם מיניה. לא יכול
למלוא מקומה: ריבנא. לאחרים.
לשון (מ"ק דף ו') המרכב שזהו
מקשה: רבי חנינא. ב"ר חמא:
רדינא כיסנא. וזרע אני ורעוני
שמן: שדינא. משין: ודיננא
ישיב. וקולע אני ממנו שרפות
ומכמורות: ודיננא טבי. ואני ר'
בבסי: ואריכנא מיגלנא. וממקן
אני מעורומיין קלפסי: ופליקנא
לנפא. למקום שאין ממלד מיעוקות:
למחשבה שיוק. לכל חלד ספרו: ומסנינא
על פה שנים קררי משה לשה
יעוקי: אקרו אסדרי. לימדו זה את
זה מקראות: ואסנו אסדרי. לימדו
זה את זה סדרו: ואם ספא כוונא
שישראל. לא תחמר זאת בישראל:
אשנא נהפא לי. בתלוס: כיסנא.
יושב בישיבה של מעלה: ור' יוחנן
אלל ר' חייא לא. אמרתי אני ובי אין
ר' יוחנן רחוי ליכז אלל ר' חייא:
כעבורין. תרגום ללפדין? דמלפרא
הוו שפירין עיניו. בבקר רחמי
עיני יפות ועבר רחמי דמות כאלו
נשרפו באור: אמרי ליה. אמרתי לו:
אמרי. אמרתי לאלוהי: גוברא.
דחמרא: בוטיי. נילולות איסטנליל"
לעלוי: מפני דמר קסמנא. חוספא
של אדוני שסדריה לנשע סדרים אני
סונה תמיד. דר' חייא סדרה למוספא
דחמרא? בעלמא? רבי לא שנה ר'
חייא מנא ליה ואמר? כל מאמניא
לך ממתיני ב' ר' חייא ור' אבשיא
לא תותבו מינה בני מדרשא: קסי
ברחמי. מרכין בתפלה: ומייסי
לנשיה בלא זמניה. לך אין יתן
ל' רשות להעמילן יחד: יש דוגמין.
שחא תפלתן שמשעת: פולסי.
חכמת מלקות: שמואל ריחניא.
הוא שמואל בר אנא חנינו של רב
ועל שהיה בקי בחד העיבור דחמרי
בתר? ר"ה (דף כ') אמר שמואל
לינגלא לקויוי כולה גלותא קרי ליה
ריחניא: אימי לך סמא. במין
העין: אשטר לך משטר. אמשך לך
ע"ה. העין. משטר מטפח' מוליך
לע"ה דחמרי? גבי כותח הבבלי
במק' (הדומי) בפסחים (דף מד.)
משטר קשטר מטבל פמו: גובא.
קנה חלול: פופי בי סדיא. תחת
למרחוטי ונוקע כח חזק הסס
והולך דרך עטס ונגלגלו ומחו עד
עיני: הוס מעטר רבי למיפסמי.
טרח ומתעסק לקסומי לפי שחש
בקי היה כל כך: ולא הוס מפסייע
מינא. שהיה השעה נקשרת
או לא היו החכמים נאקפים:

ואמרו חכמים ולא פירשוהו אמרו נביאים ולא פירשוהו עד שפירשו הקב"ה בעצמו שנאמר ויאמר ה' על עוזם את תורת י אשר נתתי לפניהם אמר רב יהודה אמר רב שלא ברכו בתורה תחילה אמר רב חמא מאי דכתיב וכלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע ככלב נבון תנוח חכמה זה ת"ח בן ת"ח ובקרב כסילים תודע זה ת"ח בן ע"ה אמר עולא היינו דאמרי אינשי אסתריה בלגינא קיש קיש קריא אמר ליה ר' ירמיה לר' יוצא מאי דכתיב וקטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו אמו לא ידעינן דקטן וגדול שם הוא אלא כל המקטין עצמו על דברי תורה בעוה"ז נעשה גדול לעוה"ב וכל המשים עצמו כעבד על לעוה"ב ריש לקיש הוה מציין מערתא דרבנן עלמא מיניה חלש דעתיה אמר רבש"ע לא קול ואמרה לו תורה כמותו פלפלת תורה ר' חנינא ור' חייא אמר ליה ר' חנינא לר' יא משתבחה תורה מישראל מהדרנא לה חנינא כהדי דדיי קא מינציית דעבדי לתורה יודנא אזלינא ושדניא כיתנא וגדילנא נישבי וליתמי ואריכנא מגילתא וכתבנא חמשה חמשה ינוקי בחמשה חומשי ומתנינא שיתא דהדרנא ואחינא אקרו אהרדי ואתנא אהרדי מישראל היינו דאמר רבי כמה גדולים מעשי יוסי אפי' ממר אמר ליה אין אפי' מאבא מישראל אמר ר' יוצא אמש נראה לי ר' יוס' מה תקוע אמר לי אצל ר' יוחנן ור' יוחנן אצל ר' חנינא ור' חנינא אצל מי אצל ר' חייא אמר לי אמר לי כאתר דזוקקין דגורא ובעורין תמן לא אמר רב חביבא אשתיה לי רב חביבא רבנן דהוה שכיח אליהו גביה דלצפרא הוו מיקלין בגורא אמרי ליה מאי האי ואמר לי כן סלקי למתיבתא דרקייע אמר לי כבולוהו קא דר' חייא דלא תסתכל ביה מאי סימנייהו תתי לבר מגוהורקא דר' חייא דמנפשיה סליק שאי אסתכלי בה אתו תרי בושיטי דגורא עינייה למחר אזלי אשתחויי אמערתיה אמינא וי אליהו הוה שכיח במתיבתא דרבי יומא איתא א"ל מאי טעמא נגה ליה למר אמר נא דיה ומצלי ומענינא ליה וכן לצחק וכן וכרי תקפי ברחמי ומיתלי ליה למשיח בלא הוה אמר ליה איכא ר' חייא ובניו גזר רבי ובניו אמר משיב ה"ה ונשבה זיקא אמר יומא למימר מחיה המתים רגש עלמא אמרי ורי אליהו אתויהו לאלוהו מחויהו שתין פולסי גורא על בינייהו ומדיניהו שמואל ירחינאה יניחא א"ל אימלי לך סמא א"ל לא יכילנא נא הוה מותיב ליה ^(ג) בגובתא דסמני תותי רבי למסמכיה ולא הוה מסתייעא מילתא א"ל דאדם הראשון וכתוב ביה שמואל ירחינאה

אסתירא באנינא קיש קיש
קריא. מפרש ריב"א
למי שאין דרך זה להניח בלגין הוא
מקטקש ואם יש מניחו בלגין;
דכרו ליהוט שם לא היה מקטקש;
כ' טמא (לפסטר) מחיה החתים רגש
עלמא. אע"ג דלזכא נמי מחיה
הממים מחיה משיב רוח אומר ר"ח
מ"ס דמחיה הרוח הוא היל אלא
משום טל ועייל דנחמיס הרוח ומוריד
הגשם נשב ויקא ואחא מיטרא משום
שויו עיקר תפלת הרוח והגשם
שנברכה זו אכל תחית הממים
עיקרה היא דנחמיסיה;
ואחסי

דברי תורה בעוה"ז נעשה חפז
כי מטא למערתיה דר' חייא
פלפלתי תורה כמותי יצתה ב
כמותו לא ריבצת ^(א) כי הוּו מי
חייא בהדי ידי קא מינצית ו
מפילפול אמר ליה ר' חייא ל
דלא חשתכח מישראל מאי
וצידינא מבי ומאכילנא בשרי
חומשי וסליקנא למתא ומקרני
ינוקי שיחא סדרי ואמרנא להו
ועבדי דלא לתורה דלא תשתכר
חייא אמר ליה ר' ^(ב) שמעאל א
אמר ליה ח"ו לא תשא כזאת
בר' חנינא אמרתי לו אצל מ
מי אצל ר' ינאי ור' ינאי אצל מ
אמרתי לו ור' יוחנן אצל ר' ד
דאשא מאן ^(ג) מעייל בר נפחא
בר סורמקי חזי ^(ד) ליה ההוא
שפירן עיניה ולאורתא דמיין
דאמרי ליה לאליהו אחוי לי ו
מצית לאסתכולי בהו לבר מגז
בכולהו אולי מלאכי כי סלק
ונחית לא מצאי לאוקמא א
ומחיהו לההוא גברא וסמינהו
מתנייתא דמר מתנינא ^(ה) ואח
חד ריש ירחא הוה נגה ליה
ליה אדאוקימנא לאברהם ומש
ליעקב ולוקמינהו בהדי הדדי
ומניה א"ל ויש דוגמתן בעול
תעניתא אחתינהו ^(ו) לר' חייא
מוריד הגשם ואתא מיטרא כי
ברקיעא מאן גלי רויא בעלמא
דגורא אתא אידמי להו כדוכא
אסייר דבשי הוה חלש רבי
אשמור לך משמר [א"ל] לא י
בי סדיה וואיתם הוה קא מצית
לא לצמער מר לדידי חזי לי סי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones